

چې شوې مین خان ته نېرې کړې
اخته په غم شوې، اوس نعرې کړې
تاو دې له خانه سرې لمبې کړې
بنایي، چې ته هم شوگېرې کړې
په نیمه شپه دې د بنگړو شرنګا راځینه

***

خدایه د زړه درمان مې راغی
خوشاله یم ارمان مې راغی
ومه صحرا باران مې راغی
یم په رکوع جانان مې راغی
سجدې ته بسکته شم که یار ته جیګه شمه

***

Ketabton.com

ورشی دا زږه ورته لوگی کړئ
دا ټول خواږه ورته لوگی کړئ
هرڅه، هر څه ورته لوگی کړئ
زما باڼه ورته لوگی کړئ
زما کاته په جانان بد ولـږېدنه

***

ماتہ په مینه اترنگ راوږه
ته د سپرلیونه رنگ راوږه
راشه د مینې تېر جنگ راوږه
په لپو لپو لونگ راوږه
زه ترې د غاږې امېلونہ جوړومه

***

خَان به سينگار بنه په مزو کړم
بنه شنه بنگري به په لاسو کړم
شروع به کار د اشارو کړم
جوړ به کميس د ستارو کړم
زه پخوانی رواج واپس ژوندی کومه

***

مینه خوږه لکه د شات ده
نفرت د زهرو نه ورزیات ده
خبره اوس د انتقاد ده
هره خبره مې په یاد ده
لتانه پس به څنگ په بل باور کومه

***

بوی به ترې خيژي د لونگو
قربان، قربان له غنمـرنگو
نشه لـري لکه د بـنگو
ای مینه بـنه وي د گل رنگو
په تش نظر د سپري ورک کړي ټول غمونه

***

خوراک دې دي د غره ممانې
الوت کـوې لکه د زانې
زلفې دې سم د گلاب پانې
خو بيا ترخه يې تر بکيانې
په نه خبره راته جوړ کړې سل غمونه

***

خانتہ به جوړ يو نوى غم کړم
تازه به بيا د سترگو نم کړم
د ژوند سکون به لږ را کم کړم
پيدا به خانتہ يو صنم کړم
ماتہ بي غمه ژوند مـزہ نه راکوينه

***

سلگی وهمه راته گوري
فرياد کومه راته گوري
زه ژوند بيلمه راته گوري
له درده مرمه راته گوري
د يار په يو نظر رغېرم نه راحينه

***

درېسې ډېره يم اوتره
مړه په تا يمه دلبره
ته چرته يې د زرگي سره
ته راشه ياره زوروره
په سپينه خوله درته زاری منت کومه

***

دا کړې چا راته نېـرا ده
د بنار نـکلا چې مې سزا ده
د غم او درد برخه زما ده
نوره کيسه رانه خطا ده
پر ژبه نـې خبرې کړم کړې راځينه

***

دېـوال نړـيږي بـلـى خـاخي
يار خه به كيږي بـلـى خـاخي
زړه مې درزيږي بـلـى خـاخي
باران وريږي بـلـى خـاخي
په ما راخاخي د جانان خواږه يادونه

***

اخته په حان شوم رانه هېر شوې
حانته حيران شوم رانه هېر شوې
تنگ په جهان شوم رانه هېر شوې
چې زه روان شوم رانه هېر شوې
پردي مزدور وم، له باداره يربدمه

***

کم مې له گلہ یار په څه دی
ماتہ له هر گلابه بنه دی
زه پرې مین یم زما زړه دی
جانان د بدو سپری نه دی
پوهېرم بنه چې غمازان یې لمسوینه

***

بنه په خوندونو دې ځان مور کړ
زما د مینې جنگ دې سوړ کړ
دا نوی غم دې راته زوړ کړ
په سپینه خوله دې چاپ راجوړ کړ
اوس به ادکې مور ته څه جواب کومه

***

په بنکاره ماله گلاب راکه
یا مې رخصت کړه حُواب راکه
شابه کړه ته انتخاب راکه
ماتہ پرېکړی حُواب راکه
زه دې د بل د یارانې ویستلی یمه

***

اه تیر وختونه څه خواړه و
دېر به ملگری راسره و
بڼه په خوښیو به ماړه و
د ماشومتوب وختونه بڼه و
اوس چې زلمی شوم جینکی مې تنگوینه

***

درپسي مرم دپر مي ياديري
ومنہ هيخ مي نه هپريري
هرخه كوم كه ته رغييري
كه ته رنخور په ما جوپيري
سالو به واچوم سرتوره به درخمه

***

د ژوند سکون د وجود ساه ده
ودانه ټوله پرې دنيا ده
نامه يې خوبه د هر چا ده
مينه روا روا ده
دا ناروا ورپسي چا ويلي دینه

***

ته به هر څه په زرگي تېر کړې
ځان به د خوړ کاني په څېر کړې
د زړه ټوټه به بيخي هسپر کړې
مات شوی زړه به را کوشپر کړې
خو نا مردې اوبسکې به وار نه درکوينه

***

په دې نړۍ به دې پرېنږدم
زه په نيستی به دې پرېنږدم
په مجبوری به دې پرېنږدم
په غریبۍ به دې پرېنږدم
په بې ننگي به درنه واخلمه لاسونه

***

ناست په وره شکرې غواړي
زړه له ما ملغلرې غواړي
د مینې خوږې سندرې غواړي
دا زړه مې ستا خبرې غواړي
لکه د للمې غنم غواړي بارانونه

***

زړه مې په درد بڼه برابر دی
غرق د یاری په سمندر دی
خوشالي نلري اوتر دی
زما نصیب د سالنگ غر دی
په نورو لمر وي، په ما سپینې واوړې وینه

***

ماتہ حُولی گلونہ راوړه   محراب گل مخلص

سرہ سرہ هـوا لـگـیري
يـخـنـي شـبـه، شـبـه زـيـا تـیري
سور شال مې وگوره لمديري
نری نری باران وريري
په تا دې اوري په ما ونيسه لاسونه

***

وهم نعرې میدان ته راشه
مکړه بڼې میدان ته راشه
يوخُل وړې میدان ته راشه
د غرغري میدان ته راشه
سبا مې ستا په تهمت دار ته خپژوینه

***

زه ستا په زړه ياره پوهېږم
خو زه مجبوره يم دردېږم
دا چې غورځيږم پورته کېږم
تینگه مې مه نيسه خوږېږم
بېگاہ ظالمو ورونو بيا وهلي يمہ

***

هره خندا يې مسکا نه وي
خو مسکا يې له خندا بڼه وي
نری باران او توره شپه وي
د اشنا ډاډ دې راسره وي
که د نمرود د اور لمبې وي، پرې ورځمه

***

خانتہ په خپله غم را زيات كړم
جوړ شوی زړه مې بيا را مات كړم
په اسويلو يـيـې ښه برباد كړم
چې ستا د مينې وخت را ياد كړم
راباندي وچورلي دا زمكې اسمانونه

***

نه به غبرگون نه به احتجاج كړي
راځي حتما به مې علاج كړي
وخت به مې دا ستا د سرتاج كړي
خدای به دې بيا راته محتاج كړي
چې وخت تيريري زما ياد به دې سيزينه

***

پہ زړه مې ته پوهېږې ياره
په بل مې نه لورېږې ياره
په زړه مې ښه لگېږې ياره
زما نه نه هېرېږې ياره
په هر راکړي زخم شکر اوباسمه

***

پښتانه بيا سره جرگه دي
ډېری خلک په انديښنه دي
پوهېږم مونږ پسې غوسه دي
ښې دې ډېرې راسره دي
د زړه تالاب ته يو يو کانی غورځومه

***

ژوند دې ښه دی، لا پسي ښه شه
دنگه حُواني دې خزان مه شه
د زړه دې هر مـراد پوره شه
دا خوشحالي دې يو په دوه شه
محرابه ياره زه په تا اباده يمـه

***

خدایه بیا به څه چل کيږي
چپه سترگه مې خوځيږي
زړه مې نری نری درزيږي
پاڼه په باد باندي رپـيږي
جینی چې خال په تندي ردي څوک به لرينه

***

زما ترپوره خدای دې جوړ که
د سترگو توره خدای دې جوړ که
د ژوند انخوره خدای دې جوړ که
په رنځ رنخوره خدای دې جوړ که
زما وړې وړې سلگی در پسي دینه

***

چې خندېدم هغسې نه يم
چې گرځېدم هغسې نه يم
درسه به تلم هغسې نه يم
تا چې لېدم هغسې نه يم
اوس په لکړه د تنور غاړې ته ځمه

***

خومره خوړه د مور نامه ده
ډېره سپېڅلې او خوړه ده
په درنو کابو درنه ده
خو له مورگانو مې گيله ده
زامن خپل کړي لورگانې بل ته ورکوينه

***

اول يې ښه په ځان مټين کړم
غرق يې زه په سپين جبين کړم
بيا يې جدا له لونگين کړم
اوس يار لاهو په اباسين کړم
په کناره راسره ځي ډاډ راکوينه

***

په ميخانه دې خاورې واوړه
په دوستانه دې خاورې واوړه
په مستانه دې خاورې واوړه
په يارانه دې خاورې واوړه
تسه دعا راته كوه ناروغه يمه

***

بالبت لاندې دنداسه ږده
ماتہ بنی لاس ته په سينه ږده
درانه غمونه ته په زړه ږده
لاس دې د زني لاندې مه ږده
نازک غمبوري به دې گونځې گونځې شينه

***

نہ بنايسته نہ غنمـرنگ وې
بوچ شوي ته په ما ملنگ وې
راسره هسې به په جنگ وې
ته په بدرنگو کي بدرنگ وې
خپرترگی زه وم چي په تا مئیدمه

***

دا د ماتم خـبره نه ده
واوره صـنم خبره نه ده
درپسې مـرم خبره نه ده
غم دې د زغم خبره نه ده
نور به په چينگو چينگو کلي خبره ومه

***

بڻڪته مــــه گوره نياز بينه
ای په شوخی باندې ميينه
دا راته ووايه شــــيرينه
بې شرمي توره وي که سپينه
مور مې په ڪٽ کې شنه بڻگري موندلي دينه

***

دغه شمال د ابادی دی
زما په خیال د ابادی دی
بڼه جوړ جال د ابادی دی
سړنی کال د ابادی دی
د جینکو میندې به ډېرې وژارینه

***

۱۵ بناغلي را واپس کړئ
په مينه تلي را واپس کړئ
بېلتون خپلي را واپس کړئ
په زړه داغلي را واپس کړئ
چرتہ خنګل باندي به اور ولگوينه

***

مسافري پرې نه تيريري
يوه لحظه يې نه هيريري
شبهه شبهه يې زړه درديري
ورته د کور غړي ياديري
په نن سبا کې به يار کډه وتړينه

***

په خدای قسم نه مې هیریري
بنه بندارونو ته مې زړه کیري
زړه مې تنگ دی او دردیري
د چا به کور کلي یادیري
زما یادیري د یارانو مجلسونه

***

مونږ د یو بل په زړه پوهیږو
زه او یار نو بنه پوهیږو
په دې کیسو نو څه پوهیږو
مونږ په نکریزو نه پوهیږو
څوک چې لاسونه سره کوي یاره به لرینه

***

زړه مې دوه خایه شو میرات شو
افسوس په برخه مې بایلات شو
ورک شوی غم مې بیا را زیات شو
د سپینې خولې ستر مې مات شو
د چاولو ټک مې الکانو واورېدنه

***

زما د حسن کیسې وایي
خوک مې سندرو کې ښه ستایي
د خوشالی په لور مې بیایي
که ناز کوم راسره ښایي
یو ښایسته یم بل د لویه کوره یمه

***

شر دې پرېده زوره وړه
خو به ستم کړې ستمگره
مینی راوستم ستا تر دره
د جونو پلاره سوداگره
د کشری بیه کوه راغلی یمه

***

کله نه چې اخته په محبت شوم
لکه خسینه سپک د وخت شوم
خأنته خر سترگی ملامت شوم
د بې غیرتو بې غیرت شوم
خأی د تهمت شوم چې په تا مینیدمه

***

زما سکون دی زما زپہ دی
بنہ دی یار پوہ مہی پہ ہر خہ دی
شکر پہ دہی چہی مہی پہ خولہ دی
خود یار دا عادت بنہ نہ دی
وہی وہی خبری زپہ تہ غور حَوینہ

***

پہ مینہ مور زما دا زپہ کہ
ورکہ تیارہ د بیلتانہ کہ
دا مئین زپہ مہی لہر را بنہ کہ
وکرہ قرضہ او ما وادہ کہ
اوس خو تول خلک پہ قرضو وادہ کوینہ

***

دا جینی خورلې دې کیسو ده
وارخطا کړې اندیسنو ده
د غربت د لاسه په زارو ده
کوټه مو ډکه د لوگــو ده
ماتہ تکیه شه دېوال ډډه توروینه

***

بعضې کارونه دې خطا دي
هر څه هېر کړي دي زما دي
څه کوډې کړې دې په ما دي
تسبو کې دوه، دوه ناروا دي
ماتہ روا دي یوه یار ته اړومه

***

راشه د زره علاج مې وکه
درمان مې شه علاج مې وکه
ومنه ته علاج مې وکه
په سپينه خوله علاج مې وکه
نور د چنډرو په کرښو مه وهه ټوپونه

***

خدایه بیا به څه چل کيږي
چپه سترگه مې خوځيږي
زړه مې نری نری درزيږي
پاڼه په باد باندي رپيږي
جینی چې خال په تندي ږدي څوک به لرینه

***

بنايست دې مل د پيغلتوب شه
ورک دې د سپينې خولې شومتوب شه
درنه قربان مې زلميتوب شه
راشه په سترگو کې مې خوب شه
زه شوگيرو د بيلتانه خوړلی يم

***

ر به موسم ته لـيونی کړې
د مينې ډک مې دا زرگی کړې
د بنکلو بنکلو مې لوگی کړې
ما د ليلا د سر منگی کړې
چې په سينه مې کشوي په سر مې اوړينه

***

د گودر خوا خومره بنايسته ده
د جونو جوړه پرې جرگه ده
زما په زړه دا سستا نامه ده
دا مې له تا سره وعده ده
خو چې ژوندی يم زه به ستا رضا کومه

***

نن مې د يار سترگې ياديرې
خمار خمار سترگې ياديرې
هغه انگار سترگې ياديرې
زړه ته قرار سترگې ياديرې
خدایه ماښام کړې چې يې خوب کې ووينمه

***

تل دې ویل وځه له کوره
بس په وطن ننگ وکړه نوره
بڼه شوه چې خلاص شوم له پیغوره
په مینه مینه راته گوره
د جنگ میدانہ بریالی راغلی یمه

***

پرون یې ویل خدای د پاره
ودرېږه مه راته په لاره
دا مې ته ومنه نگاره
څوک به دې مې کړي خوږه یاره
ماتہ په لویه لار کې مه نیسه گلونہ

***

زه لکه ځمکه ته اسمان شوې
د زړه له تله راته گران شوې
په څه خبره مې جانان شوې
رخصت دې واخستو روان شوې
په زړه دې نشته د یاری سوي داغونه

***

زه پرې مین یم یار بنایسته دی
سم گلاب دی شهزاده دی
یار مې ځان یار مې زړه دی
بنایست د تورو غرونو ښه دی
په بازاری پوډرو ډېر وغولیدمه

***

درتہ پہ خولہ مې دا اقرار دی
لیکم غزل دا مې روزگار دی
مینہ مې ژوند مینہ مې کار دی
یار خو مې یار ریبار ریبار دی
د یار پہ سترگو د ریبار قدر کومہ

***

راشہ بنکارہ د مینې زور کپہ
دا مین زپہ مې لږ تکور کپہ
راتہ رنگین دا کلی کور کپہ
خان دې زما د مور اینگور کپہ
زہ پہ مور گران یم ستا بہ ډپر قدر کوینه

***

وُ تورو شرنګ ډګر کې مړ شو
په وینو رنگ ډګر کې مړ شو
وطن په ننگ ډګر کې مړ شو
پښتون د جنګ ډګر کې مړ شو
پښتني پیغلې یې له وینو ږدي خالونه

***

یاره یوځل وطن ته راشه
لکه د گل وطن ته راشه
زما کابل وطن ته راشه
جانانه خپل وطن ته راشه
په کار مې نه دي د اوکراین ډېر دولتونه

***

ښه په سلگو یاري مې کړې
د نیمو شپو یاري مې کړې
د لوړو غرو یاري مې کړې
د جنکو یاري مې کړې
ځکه مې شونډې د گلاب په شانتي دینه

***

جانانه تکه توره شپه ده
په چم گاونډ تیاره خوره ده
یاره په ما د غم شپه ده
په زړه مې جوړه اندېښنه ده
خلک ویده دي زه رنخوره ناسته یمه

***

مونږ ترینه حُو په خدای توکل دی
مونږ ته په کلي کې اور بل دی
دا محراب گل مخلص مې مل دی
په تورو غرونو کې مزل دی
جوړه جوړه به لاس نیولي سره حُونه

***

جانانه نن په رښتیا راشه
جانانه یمه تنها راشه
جانانه څنگ ته زما راشه
جانانه ومنه بیا راشه
دا زه منت درته په سرو شونډو کومه

***

ته وخته بیا مې لېـوونۍ که
ته مې د غرونو غرخنۍ که
د چا بشکلا نه مې لوگۍ که
بیا مې له درده ډک زرگۍ که
ماته په آرامه ژوندون خوند نه راکوینه

***

په تا مین له ډیره وخته
خو په نصیب یمه کمبخته
ته په زرگي یې ډیره سخته
څنگه نری یې لکه لښـتـه
کوم یو خوشبخته به دې هار د غاړې کرینه

***

راشه جانانه نور معلوم که
نن په ټول کلي کور معلوم که
د خپل مین زړه شور معلوم که
که زورور یې زور معلوم که
اوس مې ډولۍ د کلي منځ کې تپروینه

***

هجر په زړه زړې زړې کړم
هسې یې زه خاورې ایرې کړم
داسې په زوره چې نعرې کړم
د زړه له درد درله بښې کړم
گنې بښې مې په تا کله پیرزو شینه

***

خومره بنايسته زما وطن دی
زما زرگی دی زما تن دی
ماتہ فارس ماتہ لندن دی
یاره د سرو گلو گلشن دی
پکي اوسیري پښتانه درانه قومونه

***

غزل غزل تپه تپه شي
بيا د هر چا په خوله خوره شي
چي کله خاندې تکه سره شي
سم د پغمان د باغ مینه شي
چي درته گورم لکه مالگه اوبه شمه

***

خپل مینتوب راپورې اور شو
دا لپونتوب راپورې اور شو
په مړوند خوب را پورې اور شو
دا زلمیتوب راپورې اور شو
که دا مې یاد وي بیا به مینه نکومه

***

ناز او ادا دې لپونې کړم
گلې خندا دې لپونې کړم
سم په رښتیا دې لپونې کړم
د مخ رڼا دې لپونې کړم
شوم سودایي په لاره خم گوتې شمارمه

***

زپہ سرہ بنہ کوی روغ گرخی
بس تش کاتہ کوی روغ گرخی
نور کہ هرڅہ کوی روغ گرخی
خو مینہ مه کوی روغ گرخی
دا نصیحت درتہ د ورور غوندي کومه

***

کہ په شارجه کہ په یونان وي
کہ په هایلند کہ په جاپان وي
کہ په سعودي کہ په ایران وي
کہ په اوکراین کہ په ایران وي
چی مسافر هر چرتہ وي خوشال دي وينه

***

راشه نادانه که یې گورې
یه په ما گرانه که یې گورې
په زړه سندانه که یې گورې
مخلص نادانه که یې گورې
په زړه مې توري وینې ځي درپسې مرمه

***

وکره اقرار خپه پرې نه یم
وايه په جار خپه پرې نه یم
وکه اظهار خفه پرې نه یم
وکره اتبار خفه پرې نه یم
جینی که زړه دې د یاری مور شوی وینه

***

زما د تورو جامو یاره
درته ولاړ په نیمه لاره
راخه راخه زما نگاره
دا ستا د دوو سترگو د پاره
په انتظار درته بهر ولاړه یمه

***

نه پرې تهمت او نه پرې تور وي
لرې له هر چا له پیغور وي
د ننگ خادر یې په مخ خور وي
پېغله په کور او یا گور وي
پستني پیغلي خه بنایسته لري خویونه

***

دا خہ جنون را باندي راغی
حال د مجنون را باندي راغی
وخت د بېلتون را باندي راغی
نوی ژوندون را باندي راغی
په نا اشنا خپره کې غاړه را کوينه

***

د مینې زور ماتہ معلوم دی
د مینې تور ماتہ معلوم دی
د هجر اور ماتہ معلوم دی
د جانان کور ماتہ معلوم دی
د بام په سر یې کشمالي کرلي دینه

***

گورہ مخلصہ زما گلہ
دا ستا د مینې یم پاگلہ
د بل به نشمه هیخکله
زما د خنې اوربل گلہ
پاس په اوربل به دې هر وختې گرځومه

***

د زخمی زړونو دوا شته دی
دوست او دښمن د هر چا شته دی
هم یې لالی او اشنا شته دی
خو چې غماز په دنیا شته دی
عاشق دې نه تړي په خپل اشنا شرطونه

***

گلابي رنگ دې لېونې کړم
د سترگو جنگ دې لېونې کړم
بوي د لونگ دې لېونې کړم
د بنگړو شړنگ دې لېونې کړم
په لاره خم گوتې شمارم تا يادومه

***

له رنگه تور دی غنمرنگ دی
په ما مين زما ملنگ دی
همپش ولاړ زما په ننگ دی
جانان مې بوتی د لونگ دی
د مخ خولو نه يې د عطرو بوی راخینه

***

زما بنايسـتہ ياره نادانہ
ژوندون مې گران دی بې له تا نه
د زړه سکون د زړه درمـانہ
چې و دې نه وينـم جانانہ
په ما ودانہ دنيا ورانہ وي مينہ

***

زما په برخه ستا ديدن شه
زرگی دې تور نور د لندن شه
نور دې نصيب په خپل وطن شه
ستا لويـتہ زما کفـن شه
چې تور لحد راباندې زيـر گلونہ شينہ

***

چم تہ قدم راسرہ کبده
لاسونہ سم راسرہ کبده
وعده صنم راسرہ کبده
لاس پہ قسم راسرہ کبده
کہ نازولپي مي ساتي درسره خمه

***

بس کہ تيارہ ده کہ رنا ده
خوزه ورخم زما سودا ده
دا خنگه شور خنگه غوغا ده
پاس پہ جونگرہ کي ژپا ده
يا شوک مين دي يا ديار د غيري حينه

***

د زړه پيوند دې مبارک شه
د مينې خوند دې مبارک شه
خوب په مړوند دې مبارک شه
دا نوی ژوند دې مبارک شه
په تا را مه شه د خزان سپيره بادونه

***

زما د ټول عمر ارمان يې
جانانه خوږ لکه ايمان يې
ماتہ له خپله ځانه گران يې
مخلصه ياره ډېر نادان يې
هر چا ته وايي ته د خپل زرگي حالونه

***

زما اختر زما سپرلیه
زما د مینې لیونیه
زما ساده ساده لالیه
د تورو غرو د سر شپونکیه
شپېلی دې ماته ده که ته کوی خوبونه

***

خومره کړي خوند د مینتوب ژوند
یاره هغه د لېونتوب ژوند
په کار مې نه دی سړیتوب ژوند
خومره وي خوړ د زلمېتوب ژوند
چې د جانان سره څوک یو خای تېروینه

***

زما په زړه وې رانه لارې
ته مې هرڅه وې رانه لارې
تش په کاته وې رانه لارې
که خدای مې ته وې رانه لارې
که خدای مې بل وي تانه ښه به مې ساتينه

***

په توره شپه مرور لارې
رانه خفه مرور لارې
آخر په څه مرور لارې
له ما چې ته مرور لارې
د چم گاونډ پیغلي پیغور راته کوینه

***

زما شباب شباب جانانه

زما افتاب افتاب جانانه

زما شراب شراب جانانه

زما گلاب گلاب جانانه

څنگه دې هير کرل ما سره کړي لوظونه

***

لاړل هغه وختونه تپــــر شول

له تانه اوس شيريني هــــپر شول

اوس دې خويونه بناړ په خپر شول

پاس په کوټه کټونه ډــــپر شول

بنگړو ته شړنگ ورکړه چې ودې پيژنمه

***

لالی به بیا توره تېره کـږي
په سنگرونو کې به شپه کـږي
په خپل دښمن به خوا سره کږي
چې توره نه کږي نور به څه کږي
چې یې شپډې د پښتني رودلې دینه

***

نور دې هجران زغملی نه شم
په زړه دردونه وړلی نه شم
داسې تریخ ژوند کولی نه شم
په خوله درته هیڅ ویلی نه شم
د زړه له تاوه به ښېږې درته کومه

***

سوچونه ډېر فکرونه ډیر شول
جنگونه ډېر مرگونه ډیر شول
غمونه ډېر دردونه ډیر شول
ولسونه ډېر نارونه ډیر شول
شیرینه یاره تا به چرته لټومه

***

د یار لټون کلي ته راغی
هغه جنون کلي ته راغی
بیا څه بدلون کلي ته راغی
خدایه بیلټون کلي ته راغی
جوړه جوړه یاران په یو حای نه پرېږدینه

***

د غم وخت یی را زیات کر
مړ یی کړم زه ، زړه یی مات کر
لکه کاغذ داسی یی قات کر
په نیمه شپه یی یار رایاد کر
کوم خوانیمرگ شپیلی په مینه غروینه

***

داسی اخته په ویر د خان شوم
په کړې مینه یی پنبیمان شوم
په غرونو سر شومه حیران شوم
د ژوند په لاره زه حیران شوم
دا ستا مینې زه له ژونده وویستمه

***

زما د سپینې غاړې هار شه
راشه زما شه زما یار شه
ته مې سکون ته مې قرار شه
دا سر او مال مې له تا خاړ شه
شیرینه یاره زه په تا اباده یمه

***

په تن مې پورې شول اورونه
داسې درانه درانه غمونه
دا د ټول کلي پیغورونه
څنگه به نکړمه سوچونه
په ماد مینې دنیا وړانه شوه مینه

***

دندنہ زړه راته غړیږي
سلگی وهي راته ژړیږي
بې اوره سوځي لمبه کیږي
په مینه زور سپی ځوانیږي
زما په توره ږیره سپین ولگېدنه

***

خدایه زما جانان زما شو
زما په مینه اوس رضا شو
په شا روان دی په خندا شو
مازیگر مونځ رانه قضاء شو
نوی مئین وم په دیدن نه مړېدمه

***

د بدبختی نیستی د لاسه

د مزدوری نیستی د لاسه

د بی وسی نیستی د لاسه

د غریبی نیستی د لاسه

خوانان د خپل کلي او کور ورک شوي دینه

***

په ټنډه ایښی دی شین خال دی

اوربل دې جوړ په څه کمال دی

درپسې زړه زما — لال دی

په سر دې شال مخ دې مشال دی

دا خووم کال دي چې مئین درباندي یمه

***

نو خه ورخه د سترگو توره
زه ډېر ډارېرم له پينغوره
زما د زړه د درد توره
په مخکې خې په وروستو گوره
وروستی ديدن دې په زړه لارې جوړوینه

***

دا خه چې تېر شول او تيریږي
هر چاته خپل قسمت رسيږي
خلکه تقدير کله بدلیږي
خه چې ليکلي هغه کيږي
زما قسمت کې به يې ژړا ليکلي وينه

***

ناز او ادا شیرینې راڪږه
وعده صفا شیرینې راڪږه
نن په رښتیا شیرینې راڪږه
لاس د وفا شیرینې راڪږه
د ژوند له کاره گلي تا ویستلی یمه

***

چې راسره به تل په څنگ وو
د درې رنگه بیرغ په رنگ وو
خپلو منځو کې به په جنگ وو
چې مړوندونو کې مې تنگ وو
هغه بنگړي مې اوس څنگلو ته راځینه

***

د خپلې مینې مې مجنون کړې
پوی مې په راز ته د ژوندون کړې
غم نه مې لرې په سکون کړې
له هندوستانه مې راستون کړې
له گورستانه به دې څوک راستنونه

***

کله چې ستا د مینې غل شوم
لکه غنم په ژرنده دل شوم
سم دم سړی ومه پاگل شوم
سم د مین سړي غزل شوم
ستا یارانې خو په ما سر وگرځوونه

***

سره دې جوړه سترگې خمارې
سمه بنايسته شيرينې بنسكارې
سم جوړوې په زړه كې لارې
په بام ولاړې هـوا دارې
مرگي دې هېر دى په اوربل وهې لاسونه

***

ژوند مې خزان دى خوړه ياره
بې له تا گران دى خوړه ياره
سخت دې هجران دى خوړه ياره
ارمان ارمان دى خوړه ياره
د غريبى د لاسه ورك د ملكه يمه

***

په زړه دې څه دي راته وايه
راسره مل يې ژوند تر پايه
ما ځوروي ولې بې ځايه
بيلتونه کور دې راته بښايه
د زور دې نه يم ننواټې به درځمه

***

مورې په ما چې ستا نظر وي
ژوند به مې بچ له هر خطر وي
په ما به هر ساعت اختر وي
چې ستا دعا زما په سر وي
زه به کامياب د ژوند په هر ميدان کې يم

***

زه څومره ښه وم چې کمکی وم
له ښکلا ډکه گاللی وم
د شوخی موج کې لېونی وم
که ته شهید شوې زه ژوندی وم
سپینه روپی به ستا په قبر باندې ږدمه

***

مینه کوم وزگار نه یم
د بیلتانه په لاره نه یم
عشق مې دی کار بې کاره نه یم
یار خو مې شته بې یاره نه یم
بې یاره انجونې لاس تر زني ناستې وینه

***

خیر که هر خود زره چاودون و
که تنهایی او که بپلتنون و
یا درد و غم و یا سکون و
مینه خونوم د بنه ژوندون و
بی مینی ژوند راته بی خونده دی مینه

***

توبه له جنگه نوره وکپړئ
او یو تر بله جوړه وکپړئ
یو اتفاق شی سوله وکپړئ
خوانانو بس دی روغه وکپړئ
میندې شوې کوندې یتیمان ژړا کوینه

***

په ما به غم دا اختر نه وی
قلم قلم به حَیگر نه وی
د زړه په سر به پرهر نه وی
که مې جانان مسافر نه وی
تر نیمو شیو پورې به ولې ژړیدمه

***

کډه تړمه درنه حَمه
کلی پریرد مه درنه حَمه
په غر او سمه درنه حَمه
د جانان غمه درنه حَمه
دا ستا د لاسه مال له نه راځي خوبونه

***

ڊڙه وڙه یمه کمی یم
په تورو شیو سپینه سپورمی یم
ڊیره بنایسته یم گاللی یم
ورور می توپک دی زه گولی یم
په تورو غرو می اړوی ژپا راحینه

***

زما جانانه غنم رنگه
دا زه دې وویستم له ننگه
کانې دې وکړې رنگ په رنگه
نه گاللی یم نه بدرنگه
زه غنمرنگه یم خوانان رنخورومه

***

پرهر پرهر زړه ته ټکور یې
زما د دواړو سترگو تور یې
لکه گلاب داسې سمسور یې
څنگه خواړه خواړه را گورې
پلو دې ونیسه چې زړه در واچومه

***

د زورورو د زور نه ییم
سم سمندر یمه اور نه ییم
پوی د حالاتو په سور نه ییم
یمه پردی د چا ورور نه ییم
ورخ کي خواري د شپي پېره د خان کوومه

***

یار نہ بغیر مې ژوندون گران دی
زما زړگی دی زما ځان دی
دا خپلول زما ارمان دی
دا یو مې زړه یو مې جانان دی
نور و ته نور زړونه له کومه پیدا کړمه

***

د جونو بیا شور په گودر دی
ته به وی سم کوچنی اختر دی
په مئینانو جوړ محشر دی
د پېغلي خوله د جنت وړ دی
د جنت وړ ته هر سپری تمه لرینه

***

همېشه گرځم بې سينگاره
کړم دې د ژوند څخه بېزاره
تپوس مې وکړه خدای لپاره
بابا مې نه درکوي ياره
لاړ شه بابا باندي مې وکړه تعويدونه

***

ليدل دې نه وو معجزه وه
زما خو ډېره اندېښنه وه
سم د جنت پشان خوږه وه
بېگا مې يار سره وعده وه
د لاس بنگرې مې په رومال تړلي وونه

***

زړه مې نړۍ نړۍ خو وړيږي
جانان مې هر وخت راياديږي
يوه شېبه مې نه هير يږي
چې کبر نکړي نه خواريږي
خاونده خدايه مابه کبر کړی وونه

***

دنیا په مينه بڼه بنکاريږي
هم پاک الله پرې خوشاليږي
په مئينانو خپه کيږي
پاڼه په باد باندي رپيږي
جینی چې خال په تندي ردي څوک به لرينه

***

زه خو دا ستايم
او بي پروايم
اي زه مين دي
په بشكلايم
اول مي نه ويل اوس بي وايم
د زړه خبرې مي په خوله راغلي دينه

***

چې مازيگر وي
بل زيړی لمر وي
جونې چې ټولې
په گودر وي
د زرو قدر په زرگر وي
د پيغلو قدر په نادانو وړکو وينه

***

ډیره کمکی یم

د گل غوتی یم

په تا مئینه

لیونی یم

زه کلیواله شان جینی یم

د بنار هلک یې درته یاد دي ډیر چلونه

***

ما شوگیری کړې

ډیرې خوارې کړې

یار راته جوړې

بهانې کړې

جانان مې جرړې د زړه پرې کړې

لکه نستر په تاوېدو ځمکې له ځمه

***

زړه په درزا شي
دېر وارخطا شي
د چا خيالونو
کې تبا شي
چې ځان ته کينم ژړا راشي
بې وفا ياره زه په ژوند ستومانه شومه

***

دا څه ژوندون دی
د زړه چاودون دی
خدایه دېر سخت
د یار بیلتون دی
ما خلکه کړی دا تړون دی
نه به ورځمه نه به یار نور یادومه

***

رڼا لگيږي

تیاره ټولېږي

زما له حاله

څوک خبرېږي

که یاري کړم مخ مې توريږي

که یاري نکړم ماشومان له ولېږي مړینه

***

رنگونه راوړه

خوندونه راوړه

ځان سره تېر

وختونه راوړه

ماتہ خولی گلونہ راوړه

زه د ورېل د پاسه چتر جوړومه

***

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**